

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **svečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznaniha plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznaniha, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Cesarjevo sporočilo deželnemu zboru kranjskemu.

V današnji seji deželnega zbora kranjskega je deželni predsednik, baron Hein prečital naslednje:

Deželnemu zboru Moje vojvodine Kranjske

O priliki petdesete obletnice tistega dne, katerega sem zasedel Svoj prestol, je sklenil deželni zbor Moje ljubljene vojvodine Kranjske, Mi po odposlanstvu pokloniti udanostno izjavo deželnega zastopa in v adresi svetano izraziti želje, ki izvirajo o tem pomembnem spominskem dnevu iz zvestobe in udanosti do nene in mojega roda, iz ljubezni do ožje domovine in iz skrbi za blagor monarhije.

Vsled globoke žalosti, v katero je zavila Mene in Mojo hišo smrt Moje, sedaj v Bogu počivajoče soproge, Njenega Veličanstva cesarice in kraljice Elizabete, ni moglo priti odposlanstvo na Moj dvor.

Toda rad jemljem na znanje udanostni izraz deželnega zбора in mu izrekam za njeovo lojalno izjavo Svojo cesarsko zahvalo.

Jaz vem, da odgovarja dinastična zvestoba, ki se kaže v tej izjavi, čutstvom prebivalstva, katero zastopa deželni zbor, in da obsega v sebi zagotovilo, neomajno se držati zvez z monarhijo, katero je krepko in trdno združila Božja previdnost v večstoletnem, preslavnem zgodovinskem razvoju.

V usodah Mojega petdesetletnega cesarjevanja, polnih izprememb, sem našel v vedno izkazani požrtvovalni udanosti Svojih zvestih narodov varno oporo prestola. Ona daje, karkoli je skritega v krilu bodočnosti, zanesljivo jamstvo, da ostane neprikrajšana moč in uglednost države.

Oprta na pravice posameznikov, zajamčene v državnih osnovnih zakonih, in na enakopravnost narodov, se je povsod lepo povzdignila duševna in materialna kultura.

LISTEK.

Zdravstveno stanje v Ljubljani I. 1897.

(Dalje in konec.)

Navesti bi bilo le še neke nalezljive bolezni, katera se je pojavila pod znakom „pemphigus foliaceus“ pri novorojencih in v vseh štirih uradno prijavljenih slučajih imela letalec izid. Ker so se vse ti slučaji tikali le novorojencev, pri kajih porodu je vedno le jedna in ista babica sodelovala, opravičen je bil sum, da je zanesla kar bolezni babica. V tem smislu storjeni ukrepi so imeli tudi popolen uspeh ter preprečili daljno razširjenje omenjene bolezni.

Razmere v zdravstvenem osobju se v prečenem letu niso izdatno predugačile. Mesto razpolaga z izdatnim številom sanitarnih oseb in novi službeni predpisi za babice bodo brezvomno tudi ugodno uplivali na znanstveno sposobnost teh organov.

V zadnjem času namreč prikazali so se v tem oziru kričeči nedostatki, katere je provzročila le velika nevednost. Radi tega ustavnili so se uradni dnevi za babice, na katerih so se iste poučevali o njihovih dolžnostih napram zahtevam službenih predpisov.

Skrbni gojivti blaginje posameznih delov, neobhodno potrebni za neprestani napredek celote more le koristiti, ako se podeli pri razvijanju javnih uredov deželnim zastopom, ki so v prvi vrsti poklicani, da pazijo na interese blagostnja, primerno polje, da vrše svoje ustavne pravice.

Jaz upam in želim, da provzroči klub vsem nasprostvom v mišljenju in stremljenju resna volja do stvarnega pospeševanja duševnega in materialnega blagostanja, da se doseže sodelovanje vseh moči, oprto na mejsebojno spôstovanje pravic in na pravičnost.

Vsem delom deželnega zboru, zasnovanim v tem duhu, ne bode manjkala Moja vladarska skrb.

S tem pošiljam deželnemu zboru svoj cesarski pozdrav.

Dano na Dunaju, dne 22 dec. 1898.

Franc Jožef s. r.

Thun s. r.

Projekt knezoškofa dr. Jegliča.

V božičnem svojem pastirskem listu je knezoškof dr. Jeglič seznanil vernike ljubljanske škofije z nekaterimi svojimi projektmi. Mej temi je zlasti jeden, ki nas zanima: ustanovitev katoliške gimnazije in konvikta. O tem projektu čitamo v pastirskem listu mej drugim naslednje:

Plod Vašega svetovanja, mojega premišljevanja in pregledovanja ter poučevanja je glede na zavode tale:

a) Sezida naj se „seminarium puerorum“ točno po želji sv. tridentinskega cerkvenega zboru, kjer se bodo vrgajali vsi oni, ki so tako srečni, da jih Bog kliče v duhovski stan; v zavodu sam morajo imeti vso vzgojo in ves pouk, torej popolno gimnazijo, kjer bodo poučevali profesorji-duhovniki. Semenišče mora imeti prostora vsaj za 200 dijakov.

b) Sezida naj se tukaj semenišče konvikt za one gimnazijске učence, ki se bodo po dovršeni

Žalibog ne ustreza tudi od mestne občine nameščene, bolje rečeno subvencionirane babice njim stavljenim zahtevam. Iste namreč smatrajo njim odkazano plačo le kot neko subsistenčno doklado, nikakor pa ne za obvezno v službenem oziru napram mestni občini, kajti nobena teh babic še ni pri porodu kake revne ženske sodelovala brezplačno, skušale so temveč vsako priliko izkoristiti v svoj prid. Tako se zgodi pogostoma, da revne ženske, katere ne zmorejo stroškov za babiško pomoč in z isto zdržene potrebščine glede pijače in jedil, sploh ne iščejo babiške pomoči pri porodu, marveč si same pomagajo. V tem oziru se je že ukrenilo kar treba, tako da so take razmere za prihodnost nemogoče.

Tukajšne javne lekarne nahajajo se v lepem, vsem postavnim predpisom ustrezočem redu, le kar se tiče njih prostorov, najti je še marsikateri nedostatek.

Promet s specijalitetami nedvomno pojema, kričeče reklame izginile so, izvzemši one tujh produdentov. Bolnišnice, ubožnica in pa drugi humanitarni zavodi delovali so tudi v 1897. letu v njim določenih mejah prav uspešno in blagodejno.

Kako mnogo se v tem oziru v našem mestu stori, razvidno je iz tabelaričnih izkazov tukajšnjih sirotišnic, in vendar nam obeta jubilejno leto na tem polju še večjih dobrodejnih naprav, kajti od strani

maturi posvetili kateremukoli svetovnemu stanu. V konviku se bodo krčansko vrgajali v semeniški gimnaziji pa poučevali v vseh dotčnih predmetih, kakor predpisujejo državne postave.

c) Poslopja se bodo sezidala na obsežnih in zdravih zemljiščih škofijске pristave v Ljubljani, kjer bo dovolj prostora za nje, za vrt in za igrišče.

Leta 1899. se bodo napravili načrti in izposlovale potrebne dovolitve; nadaljnja tri leta se bodo sezidalo in pripravljalo; peto leto pa se bodo zavodi odprli. Skrbelo se bo, da se dijaki dobro izvzbajo ne samo v slovenskem, ampak tudi v nemškem jeziku.

d) Stroški za zidanje bodo presegli pol milijona goldinarjev. Polovico te svote imam že v rokah. Zaostalo pa prosim, da poskrbimo mi in dobro, če tudi siromašno naše ljudstvo. Prosil sem že kompetentne oblasti, da mi dovolijo uporabiti nekatere cerkvene desarje. Katere in koliko, nazzanil bom o svojem času. Razven tega pa Vas prav iz dna srca prosim, premili bratje duhovniki, za ta le stvari:

1. Kar si morete od svojega premoženje odtrgati, darujte v ta namen.

2. Odločite malo svotico darovati na leto, kakor ste mnogi, meni na veliko tolažbo in veselje, že sklenili. Prosim Vas, gg. dekan, da takoj z novim letom vse to uredite, da morebiti po svojih župnijah pošljete polo, na katero naj vsakdo zapise, koliko je pripravljen vsako leto žrtvovati.

Prosim, da me o točki 1 pojedini gospodje, o točki 2 gospodje dekan v prihodnjem letu 1899. do meseca majnika obvestijo, ker moram to pravodobno vedeti, da morem nadalje postopati.

3 Spominjajte se naših zavodov v svojih oporokah.

4. Vsaki kvaterni teden naj se opomni ljudstvo, da žrtvuje vsaj po 2 krajcarja na osebo. Vem, da bodo na več krajih družine, ki tudi tega ne bodo zmogle; toda, ali ne bodo druge precej lahko toliko več dale, da vendar le pride povprečno po 2 kr. na osebo? V vsaki vasi naj se

mestne občine vrše se potrebne priprave za novo ubožnico. Kranjska hranilnica namerava že letos položiti temeljni kamen projektovani hranilnici, vojaški erar pričel je že z zgradbo nove vojaške bolnice in tudi projekt za gluhonemnico pr bližuje se vresničenju. Kako slaba in vsekakor nezadostna je oskrba v naši sedanji ubožnici, je obče znano in znano tudi, kakim kričečim in nujnim potrebam se bode odpomoglo z napravo prvega in drugega zavoda. Posebne važnosti za prospeh zdravstvenih razmer v našem mestu in po deželi bode brezvomno kranjsko preskuševališče in tržno nadzorstvo.

Končno naj omenimo že jedne naprave, katera se bode brezvomno že letos spravila pod streho in izročila prihodnje leto svojemu namenu, namreč zgradbe „Mestnega doma“. Ista služila bode ne le požarni brambi, mestni policijski straži, marveč našanjena bode v isti tudi ordinacijska soba za slučaj kake nezgode in skladišče za najpotrebnejše priprave v svrhu prevažanja bolnikov.

Navesti je le še jeden kričeči zdravstveni nedostatek, namreč iz potresne dobe preostala stanovanja za slo. Kakor neobhodno potrebna in neizogibna so ista v svojem času bila, tako odveč so danes.

Znano je, da je na razpolago precejšno število manjših stanovanj, da torej iz tega ozira ni nika-

odbere pošten mož ali vneta ženska, da denar pobere in prinese gospodu župniku. Darovalce in pobiralce sv. Oče prav posebno blagoslavljajo. V Ljubljani in še v katerem večjem mestu bi se morda mesto t h zbirk vsake kvatre napovedalo darovanje.

5. Opomnite ljudstvo, naj pri oporokah na te zavode ne pozabi, posebno oni ne, ki nikogar nimajo, za katerega bi bili dolžni poskrbeti.

6. Štipendij za sv. maše in festis supressis, za katere smete po apostolski dovolitvi z dne 18. maja 1896. (Škofijski list 1898. I. 7 str. 14.) prejemati miločino, naj se v ta namen pošilja škofijskemu ordinarijatu vselej v mesecu januvarju in juliju za pretečenega pol leta.

e) Ali kako se bodo zavodi vzdrževali? Kdo bo poučeval?

1. Ker se bo za sezidanje poslopij moral potrošiti velik del dosedanjega Alojzijeveškega kaptala, ker si moramo prizadevati, da v semenišče sprejmemo dijake kolikor mogoče brezplačno, pa tudi v konvikt po kar se da nizki ceni, moramo poskrbeti za zadostne fonde, da se bodo pokrivali ogromni stroški za vzdržavanje. Za te nam bodo služili vsi zgoraj omenjeni dohodki sub d) 1. do 6., katere bomo morali pobirati, resp. dajati ne samo pet let, dokler se bo zidalo in vse vrejevalo, ampak tudi pozneje vsaj še deset let.

Vsakoletni prinosi ne bodo za pojedine ravno preveč težki, ali v petnajstih letih bomo z njimi postavili lepe narodne in cerkvene zavode, ustvarili velik fond za vso slovensko mladino, ki bo tudi za svetne poklice številnejše mogla študirati, saj se bodo mogli v konvikt mladeniči ravno zavoljo fondov za kaj malo letno plačo sprejemati. Pomislite, kolika korist za katoliški naš narod! In to moremo s primerno majhnimi žrtvami doseči in zagotoviti v petnajstih letih!

2. Ker za sedaj nimamo nobenega reda, ki bi mogel vodstvo in poučevanje v teh zavodih prevzeti, pa tudi nikakeršnega upanja ni, da bi se to kmalu omogočilo, moramo misliti na naše svetne duhovnike, kakor jih imajo v Graču, v Lincu, v Brixenu, kjer poučujejo s takim vspehom, da zavodi tudi slove z ozirom na pouk Prosim torej duhovnike, posebno one, ki so še mlajši, pa bi hoteli in želeli pripraviti se za profesorski poklic, naj se mi oglaše do velike noči leta 1899. in tudi na znanijo, kateri predmeti bi jih veselili. Ta poklic bi moral nas vse navdušiti; saj bo slavno in koristno za nas, za narod in za cerkev, ako bomo imeli tudi v raznih svetih predmetih strokovnjake iz duhovskega stanu, strokovnjake, ki bodo žive priče, kako lepo se stinjajo vera in znanost, učenost in pobožno življenje! —

Tako pastirski 1. st. Knezoškofov projekt je velikanski in mi občudujemo eneržijo in podjetnost prevzetenega knezoškofa, da se upa, lotiti se tega dela. Če boče ta projekt izvršiti, mora vedeti v naprej, da vse dni svojega življenja ne bo mogel mirno spati in morile ga bodo še silne skrbi. Bojimo se da projekt sploh ni izvedljiv, bojimo se pa še posebno, da se začne vojska za zadnji krajcar

koršne potrebe za nadaljnji obstanek napominanih stanovanj za silo.

Tu se gre k sreči le za manjše število seveda revnih, vendar pa tudi mnogokrat lahkomišljenih rodbin, katere si na ta način prihranijo denar, da ga v druge, a manj vredne vžitke porabijo. Tem prihrankom na ljubo odrečeno se te rodbine urejenu rodbinskemu življenju in lastnemu domaćemu bivališču in se potrežljivo zadovoljujejo s takim ciganskim životarjenjem. Po štiri in pet in tudi več rodbin živi tukaj skupaj, skrčeno v jednem prostoru; meje stene, napravljene iz umazanih in raztrganih cunj, ločijo jedno od druge, v jednem in istem prostoru kuri seveda tudi vsaka rodbina svoj štedilnik, v tem prostoru nahaja se tudi igrišče za otroke, delalnica moža, pralnica in sušlnica žene in za zagrinjalom — postelje zakonskih družetov. Kakor se vzdržuje snažnost teh prostorov, ni težko uganiti, če se vidi, da nobena stranka ne mara čediti tla za drugo, hoče li jedna stranka odpreti okno, nastane prepri za drugo, hoče jedna pomesti, zaprašijo se drugi jedi itd. Vpričo nežne mladine uganjajo odrasli nemarne šale, in se zabavajo v piganosti na surovi način in v pričo takih dogodkov dorašča in se vzgaja mladina. V dokaz temu, kako slabo in pogumno take razmere na isto uplivajo, navajam naštropni slučaj: Meseca marca t. l. sprejel se je v tu-

našega ljudstva. Vsakdo ve, da ima naš duhovnik ljudstvo toliko v oblasti, da spravi iz njega vse kar hoče, posebno še tedaj, če se napravi sistematičen načrt, katerem je narejen v pastirskem pismu knezoškofa Antona Bonaventure. Naša duhovščina bo tekmovala, kdo da nabere več in lahko mogoče, da se bo vsled točke d) 5. primerili tudi slučaj dedinolovstva. Potrebe teh zavodov pastirski list ni dokazal. Nihče ne more reči, da bi naša duhovščina ne bila cerkveno dobro vzgojena, da je treba novega zavoda, da se boljše vzgoji, in nihče ne more reči, da na Kranjskem primanjkuje duhovniškega naraščaja. Kakor s cerkvenega stališča ne uvidevamo potrebe projektovanih zavodov, tako se z njimi tudi s stališča posvetnega razumništva ne moremo strinjati, ali o tem bomo obširneje pisali po novem letu.

V Ljubljani, 28. decembra.

Steinwender. Načelnik nemške narodne stranke, dr. Hofmann pl. Wollenhof je prejel Steinwenderjevo pismo, s katerim mu Steinwender naznaja, da izstopi iz stranke. Shod v Beljaku je Steinwenderja toli blamiral, da je postal v stranki nemogoč. Ubogi Steinwender se izgovarja, da je bil tistega dne bolan, da ga je tresla mrzlica ter da so ga razni mejkliči tako razburili, da je izustil besede, katerih bi sicer ne bil. Zlahti pa obžaluje Steinwender svojo velezanimivo izjavo, ki je izmej vsega najvažnejša: da postane rajši „bindišar“ ali socijalni demokrat, kakor nemški radikalec Wolfovega kova. Steinwender te izjave ne preklicuje, kar daje „Grazer Tagblattu“ novo snov, da ga zopet strastno napada.

Ogerška. Dočim se trudi opozicija, da vzemirčim najbolj volilstvo proti Banffyjevi vladi in ter se je vršilo v ta namesto te dni na raznih krajinah Oberske veliko število volilnih in javnih shodov, pripravlja se vlada na to, da ustanovi izvezenskonskim potom budgetni in nagodbeni provizorij. Glede nagodbe bodeta postopali vladi letos kakor včasih s posebnimi notami, ki se objavita, si zavarujeta vladi reciprocite v nagodbenih stavbeh. Pogodba z avstro-ogersko banko se tudi v kratkem sklene. Finančni mu odsek državne zbornice se je predložil zakonski načrt polletnega nagodbenega provizorija. Načrt se odobri še letos, ker se spravi takoj po novem letu v zbornico. — V parlamentu se vrši še vedno debata o tem, kdaj naj bude volitev predsedstva. Starosta Madarasz vodi seje brez utrujenosti. — Afera Horanszky Banffy bude izvajala baje celo vrsto dvobojev.

Kreta. Admirali evropskih velevlastej so zapustili Kreto ter odpluli v domovino. Skoraj letni so bili s svojimi ladijami in četami na otoku, ki je bil povod krvave grško-turške vojne. Sedaj ima Kreta svojega guvernerja in precejšno samostojnost. Kristijani so s tem zadovoljni, poražena Grčija pa je dobila z imenovanjem princa Jurija lepo zadoščenje. Mohamedanci so sicer še vedno jako nezaupni. Boje se vrnila na svoja opustošena poselstva in beda vlada na mnogih krajinah otoka. Posojilo velevlastej zamaši le največje luknje. Ustan-

kajšno bolnico 8 let starci dečki z razširjenimi znaki luetične bolezni, ter izjavil, da je bolezen nalezel od svoje sestre.

Uradne preiskave dognale so, da so ti podatki popolnem istiniti, in da je njegova sestra, 13 let starca, nerazvita deklica,bolehala za isto bolezni, a v veliko hujši meri, in da je ista svojega brata, s katerim je v isti postelji spala, zapeljavala. Sploh je pa deklica kljub svoji mladosti bila navidezno že delj časa obrtoma vdana prostituciji. Brezvomno našlo bi se še mnogo drugih slučajev, kateri bi, kakor predstojiči, svedočili kako demoralizujejo tako skupna stanovanja ljudstvo, ter opravičujejo zahtevno, da se ista čim prej odpravijo. Ti tudi dokazujo potrebo reda za stanovanja.

Kar se tiče delovanja na zdravstvenem polji, ne more se navajati posebnih uspehov, vsekakor se pa z ozirom na rečeno lahko trdi, da je vedno napredovanje v tem oziru provzročilo kolikor toliko dela in truda.

Žalibog oviralo je živahno stavbno gibanje tudi v pretečenem letu delovanje mestnega fizika v drugih, ravno tako važnih zadevah, kajti treba je bilo pri 587 lokalnih ogledih, na 141 komisionalnih dnevih intervenirati in sodelovati.

Kljub temu se je cepljenje kot prav temeljito vršilo, dalje poslovanja v zadevah epidemij in raz-

vitev samostojne uprave bo tudi stala ogromne svote.

Afera Dreyfus. Predvčerjšnjem je bil zaslišan kot priča ministerski predsednik, Dupuy, ki je bil za časa Dreyfusove obsoede tudi ministerski predsednik. Zaslišanje se je vršilo v notranjem ministerstvu skoraj tri ure. Danes, v sredo, bo zaslišan bivši minister Barthou pred kasacijskim dvorom. — Listi poročajo, da je ministerstvo po dobljenih garancijah sklenilo, izročiti „tajni dossier“ kasacijskemu dvoru v porabo. Dossier bude nesel vsak dan kapitan Caignet k seji kasacijskega dvora, po končani seji pa vedno nesel zopet nazaj v vojno ministerstvo. Caignet bude dajal tudi potrebne razlage in informacije.

Spanija. Ministerski predsednik Sagasta je še vedno hudo bolan, a tudi Castelar je baje nevarno obolen. Ministerski svet ima velike skrbi radi državnih financ. Zadnja seja je ostala brez uspeha. Načrtu Sagaste, da bi se poklical znani „pacifikator“ Kube, general W-yler, v ministerstvo, se maršali Campos, Blanco, Lopez in Rivera strastno upirajo. Ameriški mirovni komisarji so že izročili Mac Kinleyu s Španijo sklenjeno mirovno pogodbo.

Vodovod mesta Kranja.

(Dalje.)

b) Množina vode.

Č smo pri prejšnjem poglavju govorili proti svoji volji semterja nekam resnje, nego so zaslužila „Pojasnila“, gre nam pri tej točki obraz izključno le široko na smeh. Začnimo pa od zadej!

Na strani 8. pojasnjujejo velejasna „Pojasnila“, da je hidrotehnik Hans Hoefer (ne Höffl!) kakor ga piše pisec) iz Ljubljana izjavil, da je Hraskega projekt za nas Kranjsane sploh nemogoč in tudi predrag, večesar bi se skrajno ruiniral finančni položaj našega mesta.“ Temu nasproti pa pokazemo mi vsakemu, kdor hoče, lastnorocno pisano pismo prof. Hoeferja z dne 22. novembra 1898. l., v katerem piše, da on Hraskega vodovoda ne kaže za Kranj sploh niti pozna ne!! Soznamli da so ga nekdaj v Kranji le „z nekim projektom nekega minarja“!

Prav tako je s kamniškim vodovodom. V dokaz, da se studenci posuše, če se zajemajo, navaja namreč oholi učenjak s posebno slastjo vodovod v Kamniku, rekoč: „Najjasnejši dokaz, (da se zajeta studenčnica posuši), nam je pa mesto Kamnik. Tam imajo tudi napeljano v mesto studenčnico, katere je pa letos toliko zmanjkalno, da so skoro mesec dajih trpel žego.“ Raca na vodi, zdaj nas pa je! Le žal, da mu moramo veselje takoj skaliti. V Kamniku so bili letos (to povemo v dokaz, da smo dobro poučeni) ne le „skoro mesec dnij“, ampak od 27. januvarja do 24. februarja in od 5. do 30. septembra res brez vode. Ali kaj, ko pa kamniški vodovod nikakor nima studenčnice, ampak zajemlje kakih 5 km nad Kamnikom pravo pravcato — talno vodo! — In da bo mera še bolj polna, pravimo: Ta vodovod s talno vodo jo napravila ona ista dunajska delniška družba, katera je tudi g. Pavšlarju naredila načrt za kranjski vodovod. — Sveda, ko se je to že javno v „Slovenskem Narodu“ očitalo gosp. Pavšlarju, izumil je njegov pišč takoj zares duhovit zagovor: Kako si drzemo mi „studenc izpod ruše vzet“ imenovati talno

Dalje v. prilogi.

kuževanja po infekcijoznih boleznih, evidence istih, kakor tudi porodov, mrljev itd.

Posebne važnosti je tudi ustanovitev stalne šolske zdravstvene komisije, katera je svoje delovanje že pričela in s hvalevredno pomočjo od strani c. kr. mestnega šolskega sveta že marsikateri uspeh dosegla.

Kakor že gori omenjeno, provzročilo je živahno stavbno delovanje nenavadno visoko število nezgod v delovrabi in kot posledico istih trajno, delovito ali pa tudi popolno nezmožnost prizadetih za delo in zaslужek. Po dolgem presledku izposloval si je zopet neki zanesljiv droguist koncesijo za prodajo strupa, tako da je promet z istim zopet v zanesljivih rokah. Če je tudi poraba istega jako omejena, je občinstvu vendar prilika dana nabaviti si take drogue v mestu samem.

Vlog je imel mestni fizikat 508 in 217 stavbnih načrtov, predloženih istemu v presojo iz higieničnega stališča. Ustanovitev mestnega tržnega nadzorstva in pa kmetijsko-kemijskega preskuševališča c. kr. kmetijske družbe, olajšala bodeta precej poslovjanje mestnemu fiziku, nasprotno pa bode istemu določeni delokrog po teh dveh institucijah dobodočilo podporo in popolnitve.

V Ljubljani, dne 16. decembra 1898.

vodo? Izvrstno! Kdor zna, pa zna! Odslej ni nič več talne vode ampak samo studenci so „nad rušo“ in studenci „pod rušo!“ Morebiti pa nazadnje še kje steče tudi „površna“ talna voda, kaj? — Sicer ga g. Pavšlarju in njegovemu piscu prav tisto na uho lahko povemo tudi vzrok, zakaj je v Kamniku zmanjkal vode. V obče zato, ker je nespametno bilo, na vznožji Kamniških planin, kjer je na izberu srebrnočistih studencev, iskati talne vode s tako velikim strmcem, kateren je tamošnji. Natančneje pa zato, ker se pri kopanju reseroarja-vodnjaka ni upoštevalo, da talna voda lahko tudi zelo upade. Namesto da bi se bila talna voda večkrat skozi dlje časa merila, kopal se je reseroar-vodnjak kar ob visoki talni vodi. Takrat je seveda bilo vode dovolj. Kakor hitro pa je talna voda vsled letošnje hude suše le preveč padla, moralo jo je v preplitvem rezervoarju zmanjkati. In res je deželni inženier Klinar, ko je stvar preiskaval, dobil 0,5 m pod dnem rezervoarja zopet vodo. Seveda, Pavšlarjev geolog in hidrograf trdi temu nasproti, da se talna voda nahaja „v vedno jednakih množinah“ (str. 7.); ali on trdi tudi še druge neumnosti, do katerih bomo takoj prišli.

Čujmo dalje, kako temeljito pozna zgodovino ljubljanskega vodovoda! „Hidrotehnik Smreker je ljubljancam napeljavno vodo iz studencev odsvetoval ravno radi tega, ker se isti ne vzdrže, ako se okrožno ozemlje osuši.“ Na prejšnji strani je namreč trdil, da se vsak studenec, kateri se napelje v druge kraje, vsled kapilaritev bližnjega ozemlja do polovice osuši. — Smreker da je ljubljancam odsvetoval napeljavno studencem? Ali za Boga, katerih pa? Ljubljanski vodovodni odsek je skozi več let preiskaval vse vode krog Ljubljane (skupaj 53 vodá), ali preiskave so dokazale, da za Ljubljano nikjer ni dobiti primernih studencem, ki bi imeli dovolj vode (50 sek. l.) in bi bili dovolj visoki. Primorani so bili torej vzeti talno vodo. In šlo se je končno — še predno je prišel Smreker v dotiko z Ljubljano — samo zato, ali se vzame talna voda pri Klečah ali pa pri Skaručini. V poslednjem kraju je sicer več virov, toda ti so samo del talnovodnega toka, ki gre po dolini meje Šmarne goro in Vranščico proti Ljubljani. Kjer se namreč oba hriba najbolj približujeta (pri Rebolu), tam je pod zemljoi nekak naraven jez, ki ustavlja talno vodo, da se nabira v večji množini in sili na vseh krajeh iz zemlje v podobi studencov. In ta talna voda se je imela zajeti, nikakor ne morebiti kak tamošnji površni studenec. Ko se je šlo torej samo za ti dve varijanti talne vode (Kleče ali Skaručina), šele tedaj se je ponudil Smreker za napravo obeh načrtov, kar je vse razvidno iz njegovega lastnega poročila. In napravil je oba načrta. Ko jih pa na koncu pri merja, pride (str. 70.) do spoznanja, da je voliti Kleče, ker bi bil vodovod od tam prvič veliko ceneji, drugič mnogo bolj varen (betriebssicher) in tretjič, ker bi bili vzdrževalni stroški manjši. Od Skaručine bi bil namreč vodovod veliko daljši, potem bi pa moral iti pod Savo, kar bi ga delalo mnogo manj varnega. In iz teh treh razlogov — pa samo iz teh! — se je Smreker odločil, priporočati talno vodo iz Kleč, zavreči pa vodovod od Skaručine. V vsakem drugem pogledu bi bila oba vodo voda jednak vrednosti. To zgodovina ljubljanskega vodovoda. — Da bi bil Smreker odsvetoval sploh kak studenec, in da bi ga bil odsvetoval zaradi „kapilaritev“, o tem v seem obširnem poročilu (74 str.!) ni ne duha ne sluba! Pa tudi tiskano poročilo vodovodnega odseka ne ve ničesar o tem!

Lahko si zdaj mislimo, da će je že glede najblžnjega kamniškega in ljubljanskega vodovoda prejasnemu piscu „Pojsnil“ tako „jasno“ v glavi, da trdi vse narobe, kako mu mora biti šele pri daljnih velikih vodovodih, na Dunaju, v Parizu, Frankobrodu ali celo pri starorimske vodovodih.

O poslednjih modruje s prejasno zgodovinsko resnicljubnostjo (stran 7. in 8.), da so Rumljani napeljavali vodo iz studencev mnogokrat do 15 ur oddaljenih, da je sledove takih naprav še dobiti v Italiji, Franciji, Španiji in drugod, da pa so studenci usahnti in da si je voda poiskala drugo pot do morja. Tudi pri Pulju da je videti še take sledove, a od kod in kake daleč da je bila napeljana voda, se ne ve, kajti studencem ni več dobiti. — Torej sledovi starorimske vodovodov so še tu, a studencem ni, ker so se posušili! I kajpada! Oni starorimski vodovodi, ki po skoraj 2000 letih še dandanes izvrstno delujejo in na primer samemu Rimu toliko vode dovažajo, da pride, cesar ni na celem svetu drugod, na vsakega prebivalca na dan po 700 l vode, ti častitljivi vodovodi seveda šmentano navzkriž bodijo piscu, ker neovrgljivo dokazujojo, da se zajeti studenci tudi tisočletja ne posuše. Kaj torej storiti? Proč z njimi! Ni jih! — Ali naj mu jih nekaj naštejemo? (Tu se nekateri naštejejo, ki še sedaj delujejo.)

Da so divje čete brumele stoletja po razpadajoči rimski državi in pozneje in ugonobile vse, kar jim je prišlo pod roke, tako tudi vodovodne naprave, in da so te naprave tudi same tekom razjedajočega časa razpadale, kjerkoli ni bilo skrbnih rok, da bi jih popravljale, — to vse je seveda temoznemu piscu malo mar, če sploh o tem kaj ve. — In še celo po vodovodnih razvalinah curla povsed še danes studenčica, dasi je bila zajeta pred dokaj več nego poldrugi tisoč leti. Našteli bi lahko celo vrsto takih razvalin; ali da ne hodimo

predaleč, saj sta nam priči celo Ljubljana in Celje, kjer so se svoj čas odkopale razvaline starorimskega vodovoda in se je našla v njih tekoča voda.

Ali Pulj, Pulj, tam pa prav gotovo ni več studenca! Res je! Toda če bi imel učeni pisec le za las čuta nepristranosti v sebi, bi priznal, da je Pulj dobival svojo studenčico s Kraških hribov, katere so že Rumljani, zlasti pa Benečani popolnoma razgozdili, da je dandanes samo pečevje. Kjer pa gozoov ni, tam seveda usahnejo studenci. Pulju je torej razgozdenje vzel vodo, nikakor pa ne zajete studenca.

In dunajski vodovod staviti Kranjčanom v strašilo! Oni vodovod, ki ga občaduje ves svet in ki že 25 let tako izvrstno deluje! Reci, reci Dunajčanu, da je njegov vodovod slab! Čudno te bo pogledal in pomemljivo si bode potrkal čelo s ka zalcem. Seveda dandanes Dunajčanom včasih, zlasti v trdi zimi, vode primanjkuje; ali tega niso krivi zajeti studenci pod Snežnikom, niti „Kaiserbrunnen“, niti „Sixtenstein“, katerih le za kapljo nič manj ni, odkar so zajeti, ampak krivo je — na kar seveda vsepregledni pisec mislil ni, ali pa ni hotel — vedno rastoče število ljudij. Dunaj je pa ni milijsko mesto, ki se rapidno širi. In samo zato so priklopili črepalnico v Potschach, da pomaga za časa primanjkovanja studenčance, samo zato namejavajo v najnovejšem času zajeti še več drugih studencov izpod Snežnika. Pri tem pa nikomur ne pride na misel, da bi rekel: Prvotni vodovod je slab. — Preskrbovanje milijskih mest z dobro pitno vodo je vse kaj drugač, nego dobiti za Kranj in okolico bore pest vode. En milijon prebavcev potrebuje 1000 km² padavinskega ozemlja, (Niederschlag-gebiet) Kranj le 2,5 km²! Rada bi seveda tudi vsa milijska mesta imela vodovode iz jednega samega studenca. Ali kje dobiti tak močnih studencov? In ker jih ni, pomagati si treba z več vodovodi: zdaj s studenci, zdaj s stalno vodo, zdaj z rečico. Od tega, in samo od tega prihaja, da velika mesta od časa do časa, kakor se večajo, napravljajo nove vodovode. Tako je s Parizom, ki sploh še ni imel jednotnega vodovoda. Jednako je s Frankobrodom.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. decembra

— (Deželni zbor kranjski). Z današnjo sejo začeto novo zasedanje dež. zobra kranjskega otviro se je s cesarskim sporočilom, katero prijavljamo dovoljno na prvem mestu današnje številke in katero je dež. zbor s Slava-klici vzel na znanje. Deželni glavar je potem po kratkem ogovoru pozdravil nova člena deželnega zobra, knezoškofa dr. Jegliča in ravnatelja Šubic, ki sta storila oblubo, se spominjal umrlega poslanca Globočnika in naznani, da je dež. poslanec grof Ervin Auersperg odložil svoj mandat. Zbornica je potem verificirala volitev posl. Šubica, sprejela resolucijo posl. Hribarja glede regulacije deželnouradniških plač, odobrila nadaljnjo pobiranje naklade od najemščine v Ljubljani in začasno pobiranje dež. doklad in volila odseke. V finančni odsek so bili voljeni poslanci: dr. Papež (načelnik), dr. Schaffer (načelnikov namestnik), Hribar, dr. Majaron, Murnik, grof Barbo, vitez Langer, baron Schwiegel, Povše, Kalan, Modic in Višnikar. V upravni odsek so bili voljeni poslanci: baron Lichtenberg (načelnik), dr. Tavčar (načelnikov namestnik), Božič, Lenarčič, Šubic, baron Wurzbach, bar. Rechbach, Luckmann, Povše, Pakiž, Jelovšek in Zelen. Vodsek za letno poročilo so bili izvoljeni poslanci: Grasselli (načelnik), vitez Langer (načelnikov namestnik), Ažman, Klein, Perdan, pl. Lenkh, Loy, Košák in Schweiger. Osvrataljema sta bila izvoljena poslanca dr. Schaffer in Jelovšek, reditelj poslanca grof Barbo in Lenarčič. Predloga glede premestitve okrajnega sodišča v Zatičini se je odkazala upravnemu odseku, predloga o zgradbah v deželnih blaznici na Studencu pa finančnemu odseku. Da se ti dve predlogi rešita, bo danes ob 5. uri populudne druga seja dež zbra, v kateri se bode govorilo tudi o ustanovitvi vseučilišča v Ljubljani. — V parlamentarno komisijo koaliranih slovenskih strank so bili izvoljeni poslanci: Hribar, Murnik, Šubic in dr. Tavčar od narodne stranke in poslanci: Kalan, dr. Papež, Povše in Schweiger od katoliško-narodne stranke. Namestniki so posl. Lenarčič in dr. Majaron ter Jelovšek in Pfeifer. — Posl. dr. Žitnik, ki je bil prej verifikator in člen finančnega odseka, ni bil voljen v noben odsek. Govori se, da je izstopil iz kluba katoliško-narodne stranke.

— (Gostovanje gospe L. Brücklove.) Intendanci slovenskega gledališča so dohajala z dežele v zadnjem času opetovanje vprašanja, kdaj se bo klasična Verdijeva opera „Aida“ zopet pela. Tem rojakom bode torej z gostovanjem zagrebške prima-done, gospe L. Brücklove, ki je prav v ulogi egip-tovske sužnje Aide izvrstna, prav posebno ustrezena. Gospa L. Brücklove dospe že jutri v Ljubljano. Zunanje goste opozarjam, naj se radi vstopnic pravočasno oglaša! Gostovanje bo 30. t. m.

— (Silvestrov večer) priredi tudi letos „Sokol“ skupno s trgovskim pevskim društvom. Vzpored prijavimo prihodnjic.

— (Slavno narodno meščanstvo!) Najvljudnejše Vas prosimo, da se odkupite v korist št. jakobsko-trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda od noveletnih voščil. Odkupnine sprejema tvrdka g. J. Lozarja. — Za odbor: Vera Souanova, t. č. tajnica.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 18. do 24. decembra kaže, da je bilo novorjenec 16 (= 23,76 %), mrtvorjenec 3, umrlih 18 (= 26,73 %), med njimi je umrl za tifuzom 1, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi bolezni 12. Med njimi je bilo tujcev 5 (= 27,7 %), iz zavodov 9 (= 47,7 %). Za infekcijočnimi bolezni so oboleli, in sicer za škarlatico 3, za tifuzom 3, za ušenom 2 osebi.

— (Iz Spodnje Šiške) se nam piše: Dvajseti občni zbor šišenske čitalnice je bil 26. t. m. Prvomestnik je v svojem ogovoru omenil grozne katastrofe v Genevi 10. septembra, ko je preminula blaga cesarica ter pozivljal občni zbor, da v znak globokega žalovanja vsklikne: Bog uteši, Bog ohrani našega cesarja Fran Josipa! Čitalnica je bila opravljena letos praznovati 20letnico, a preložila je to na 1. 1903. v trdnji nad, da doživi 25letnico. Omenivši umrlih društvenikov, bila je posebno težka pot za materjo Ančnikovo, vedno blagonaklonjeno do brotnico čitalnice, in za Ivanom Tavčarjem, ki je bil ljub in spoštovan tovariš, marljiv odbornik in tajnik, sploh jako vrl mož. Dalje omenil je g. prvomestnik lepo zasnovanega jubilejskega slavlja v Sp. Šiški, katerega se je čitalnica udeležila, ter da je odbor naprosil velezaslužnega župana, naj primernim po tom sporoči tudi v imenu čitalnice neomahljivo udatost Nj. Veličanstvu. Poročila gg. tajnika, blagajnika in knjižnici vzela so se na znanje z zadovoljivostjo. Stanje društva je dobro, če postaja tudi vedno težje, ohraniti ravnotežje, odkar je v Ljubljani toliko društev in naroda davka. Število mestnih členov se krči, veselice ne donašajo več prebitkov in izredni dobrotniki so vedno redkeji — ako niso celo izumrli. Knjižnica šteje 1369 knjig oziroma zvezkov. Leta 1898. se je bralo 772 knjig. Gospa Faukal darovala je čitalnici slavno delo Valvazorja (Die Ehre des Herzogthums Krain) v 8 knjigah, za koji dragoceni dar ji izreka občni zbor toplo zahvalo. S tajnikovega obsežnega poročila razvidno je, da je društvo priredilo dve večji veselici in dva izleta ter se udeležilo Koseskega slavnosti v Kosezah in Ciril Metodove veselice pri „Matjanu“ v Zgornji Šiški. Dalje, da se je pevski zbor, ta oživljajoči element v društvu, ohranil kljub težavam zaradi povodstva, da se je število zlasti pevk pomnožilo, da se je vrnila v društvo kratek čas kaljena — sloga, da je meseca decembra pristopilo 12 novih odličnih občanov k čitalnici, kar vzbuja upanje, da sledijo tem še mnogi, katerim bi se spodbilo, da postanejo členi in podporniki čitalnice. Kot „posamezni predlog“, da se dovoli znesek 5 gld. k spomeniku Govekarja, je občni zbor odobril. Gospod Drenik je utemeljeval predlog z cizrom na one tužne politične čase, ko je šlo za to, zatreli v nas narodno gibanje in misljenje, ko je le malo, od vlade količaj odvisnih mož, ostalo neonahljivih, ko je med kranjskimi učitelji — kakor znano — bila le četvorica: Praprotnik, Tomšič, Močnik, Govekar, ki ni plesala po novi godbi, zvabila v kolo, ki so ostali prej ko slej: pravi rodoljubi in uzorni učitelji naroda! — ter z ozirom na delovanje Govekarjevo v Šiški kot iskren in vstajen pevovedja, marljiv odbornik in tajnik ter ljubezni tovariš. Stari odbor je bil zopet izvoljen, t. j.: Fran Drenik prvomestnikom. Suva blagajnikom. Odbornikom pa: P. Burja, Jančigaj, Maurer, Skarjovec, Zakotnik in Javoršek. Po občnem zboru je šla večna udeležence po starem običaju v Zg. Šiško k „Matjanu“.

— (Mrtvec najden) 22. t. m. dopoldne so našli Ivana Varla, trajno odpuščenega infanterista 1. kompanije 17. pešpolka na desnem bregu Save pod gozdom Mežakla ustrejnjega. Krogija mu je šla skozi trebuh. Morilec je neznan.

— (Tatvina) 23. t. m. so vlmili neznanati tati v prodajalnico trgovca Karola Repeta v Zagragah ter odnesli smodk, poštnih znamk in raznega blaga za 70 gld.

— (Zaklad) Iz Radoljice poročajo: Dne 27. novembra t. l. je dobil orožniški vodja, Josip Jaklič v Kranjski gori poročilo, da si dopisuje neki P. K. iz Rateč z nekim človekom radi kopanja zaklada, ki leži nedaleč od Rateč. Preiskava je do gnala, da je dotedeni dopisnik slepar, ki je menda identičen z nekim Korošcem Francem Pollniggom.

Hotel je izvabiti denar, ker ga pa P. K. ni imel, se zaklad še do danes ni dvignil, Pollnigg pa je že pod klučem.

— (Požari) 18. t. m. je zgorel posestniku Iv. Urankarju na Vrhu kozolec, da ima 200 gld. škode. Zažgali so otroci, ki so se igrali z užigalcami. — 19. t. m. je začelo goreti v kajži Marije Palinc v Mladji pri Kostaujevici. Zgorelo je vse pohištvo in živila. Škode je nad 200 gld. Užgallo se je vsled železne peči. Oba pogorelca nista bila zavarovana.

— (Iz Gradca) se nam piše: Pretečeni teden napravil je gospod dr. Ivan Glaser odvetniški izpit. Vrli narodnjak naseli se v Mariboru. Čestitamo!

— (Nov list) V Celju je začel izhajati nov list z naslovom „Slovenska zadružna“, glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug. Izhaja bo jedaenkrat na mesec in velja na leto 2 gold., oziroma 1 gold. za posojilnice zadružnice „Centralne posojilnice slovenske v Krškem“, kateri je pošiljati tudi naročno in dopise. List je posvečen narodnemu gospodarstvu in zasluži obilno podporo.

— (Kaj se bo zgodilo?) Slovenska ljudska šola v Podčetrtek je izvesila — tako poročajo graški listi — v praznik cesarjevega rojstva cesarsko zastavo, okrašeno s slovensko trobojico na svojem poslopu. Nemškutarji naprosili so takoj ustmeno brežiškega okrajnega glavarja za pomoč, ki se je zgrajal nad tem, ter obljudil, da stvar strogo preišče. Toda še se niso pomirili nemšurski žvi, niti še ni katerega slovenskega hudobneža okrajni glavar za prvo „hudobijo“ premikastil, — že se je pokazala zopet tista strašna trobojica dne 2. t. m. na šolskem poslopu v zvezi s cesarsko zastavo. V sveti jezi kličejo po omenjenih listih: „Kaj bi se pač v enakem slučaju zgodilo nemškemu učitelju?“ Da, to vprašamo tudi mi, kaj bi se moralo storiti ljudskemu učitelju, ki razvesi na šolskem poslopu na slovenskih tleh, med slovenskim prebivalstvom tujezemsko, v Avstriji nepriznato prusko zastavo kot znak srčne svoje težnje za združenje Avstrije z Velikomorščijo? In to se je zgodilo dne 2. t. m. na dan cesarjevega jubileja na Slatini. Nemšurska gospoda v Podčetrtek, nikar ne silite na sonce, ker imate maslo na glavah!

— (Goriski deželni zbor.) Iz Gorice se nam piše: Pred tedni je oddal in založil ter od poslal deželni odbor svoje navadno poročilo o delovanju deželnega zobra za l. 1897./8. Borno poročilo o bornem delovanju. Kaj tacega je mogoče le na Goriškem. Kratko poročilo o še kraješem zasedanju deželnega zobra se letos odlikuje še posebno v tem, da je skoraj povsem le italijansko, kajti v njem ni druga v slovenskem jeziku, nego par besed, katere je spregovoril deželni glavar, ko je otvoril zborovanje ter se spomnil smrti pokojnej cesarice in česttke cesarju ob 50letnici. Končno je v slovenščini tudi načrt zakona, s katerim se oposte vseh doklad neposredni osibni davki. Kolikokrat se je že grajalo tako poročilo, katero dobivajo tudi vse slovenske občine, katere je ne morejo razumeti. Škoda za papir. Kdaj bo bolje? — Morda sedaj. Slovenski poslanci vstopijo namreč v dež. zbor. „Soča“ bi rada prikrila, da je to uspeh učiteljstva in „Slov. Naroda“, ali naj grize, psuje in se zadira kolikor hoče, resnice le ne utaji, reanica je in ustane, da smo uči telji s pomočjo „Slov. Naroda“ spravili slovenske poslance v dež. zbor. In zdaj bomo delali na to, da začao tudi v deželnem zboru drugače delati. Doslej so slovenski poslanci slepomisili po odsekih, v javnih sejah pa so se upali k večjemu s kako interpelacijo na dan, iniciativnega predloga pa se niso upali nobenega staviti, debat pa so se ogibali, kakor peklenček križa. „Soča“ pravi danes: „Delati z naporom za kulisami s takto, to je često kaj druga kakor dobre svete dajati“. Davkoplačevalci na Goriškem čutimo plodonosnost lega delovanja za kulisami, zlasti pa je čutimo slovenski učitelji. To delovanje za kulisami je bilo tako klaverino, da bolj ne more biti. Kako tudi! „Soča“ je svoj čas izrekla besedo, katero smo si dobro zapomnili, da namreč večina naših poslancev ni zrazega sposobna, kakor za abstinenco. S tem je vse povedano. Ljudstvo se le povprašuje, zakaj pa je politično društvo „Sloga“ kandidiralo za poslance take može, ki niso za pozitivno delo? Nemeč bi rekel: dass ist der Fluch der bösen That! Pri po stavljjanju kandidatov se je postopalo tako, kakor se ne bi smelo in kakor se ne bo smelo nikdar več. Že zadnjič je zmagała lista naša „Sloga“ le s pomočjo narodne discipline, na katere račun se je predzno grešilo. Nasledek temu je sedanje stanje v deželi. Radovedni smo, kaj se zgodi sedaj. Ali se bode zopet kuhalna kaša le v temnih prostorih deželnozborskih odsekov?! Proti temu naprej odločno protestujemo.

* (Pokojna grofica Thun,) seproga ministarskega predsednika grofa Thuna, ki je dne 24. t. m. umrla po dalji bolezni, je sestra češkega polanca princa kneza Schwarzenberga. Oče in mati sta še živa. Rodila se je 1. maja 1854; z grofom Thunom se je poročila 1. maja 1874. Grofica je bila blaga žena, ki je storila mnogo dobrega trpečemu človeštvu. Njena dobrodelnost je bila v obči znana in smrt plemenite žene občajuje veakdo, ki jo je poznal. Pogreb umrle grofice vršil se je ob veliki udeležbi občinstva. Mej udeležniki so bili nadvojvodinja Marija Terezija, nadvojvoda Rainer, minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, minister za ukupne stvari, Kaliay, ministri avstrijski, diplomatski zbor poslanec v veliko število generalov. Truplo pokojnice so po severni želenici odpeljali v Tešin na Češko, kjer jo polože v rodnoško rakev.

* (Premeten zapeljivec) V Lisaboni se je nedavno mlado dekle seznanilo s človekom, kateri je je toliko govoril o svoji ljubezni, da je sklenila pobegniti z njim. Ko sta bila nekaj dñij skupaj, je pregovoril premetenec svojo ljubico, da mu izroči ves denar in dragocenosti, češ, da jih vrne njen materi ter tako pokaze, da hoče le njo in ne njenega denarja. Vse je seveda obdržal ter pisal deklici, da se vsled nepremostljivih zaprek ne moreta poročiti, kar ga traži v smrt. Da bi bila njegova sleparstva tem verjetnejša, da je po listih razglasiti, da se je ustrelil. No, redarstvo je prišlo vsemu na sled ter ga zaprlo. Do sedaj je dognašo, da je bil lopov tudi oženjen.

* (Oaveta.) V bruseškem predmestju Etterbeeku se je pred kratkim poročil tvornički delavec z mlado devojko, dasi je imel prej dočasa razmerje z neko delavko, katera mu je podarila sina. Na dan poroke se je zbral na neštivo delavki, katere so se hotele maščevati nad nezvestim ljubimcem. Delale so celo noč, da so bile istega dne svobodne. Za časa venčanja so se ustavile pred mestno hišo, kamor so se priprljali svatje ter začele vpti in tuhi, in ko so mladeniči stopili z voz, polile so jih s plavilom in obmetale s smrdljivimi jajci in rumenim cvetjem. Isto se je zgodilo, ko so prišli svatje iz hiše. Pred cerkvijo pa je dal nezakonski sin mlademu paru šopek belih cvetlic. Ko so došli iz cerkve, našel je nezvesti oče na voznu svojega sina, katerega je proč sunil. Nato so obstopile delavke nevesto ter jej strgale venec z glave in jej uničile vso svatovsko opravo. Le težko so osvobodili redarji mladi par iz rok razjarjenih delavk, katere so se zadovoljne vrstile domov, ker so tako izborno osvetile čast svoje drugarice.

* (Princezinja — knjigovezkinja) Na zadnji razstavi v Londonu so bila odkrivana tudi lična knjigovezniška dela neke „Mrs Matthews“, o katerih se je pozneje zvedelo, da jih je izvršila velska princezinja Viktorija. Za kratek čas se je popolnoma izčula v knjigovezništvu. Pred dvema letoma pa je hotela princezinja Viktorija postati usmiljenka, kar so joj stariši prav s silo ubranili.

* (Parnik „Adria“) „Red Star Linije“ v Antwerpnu je — kakor se brzojavlja — srečno 22. decembra dospel v Newyork.

* (Največji rekord v poljubljanju) je dosegel pomorsčak, poročnik Hobson, ki je junija pred Santiago potopil parnik „Merimac“ ter s tem zaprl Spanskemu bojnemu ladijevju pot iz Luke Hobson je od tedaj najpopularnejši ameriški junak, čeprav slava se poje od atlantskega do tihega morja. Na milijone je njegovih slik. Ženske se mu dan na dan v tisočih pismih ponujajo v zakon in ljubavnih pismih je dobil toliko, da jih ne premakne par konj. Zadeje tedne imata po raznih mestih predavanja. Dvorane so vedno natlačeno polne. V Chicago sta ga dve deklinci na govorniškem odu obješli in poljubili. To je bil signal za splošen maskok žensk na Hobsona. Vse je drlo nanj in začelo se je silno prerivjanje in boj mej damami. Policija je je moral napraviti red, in ženske so se vrstile druga za drugo ter poljubljale junaka. Ta dogodek je bil v izgled drugim mestom; povsod se je ponovilo poljubljanje v masi. Zadnjič je na enem shodu poljubil 300 lepih in dražestnih dam. Stare ni bilo bajè prav nobene poleg.

Darila:

Odkup novoletnih voščil. V Postojni so se odkupili medsebojnih novoletnih voščil v prid „družbi sv. Cirila in Metoda“ ter „postojnski šolski kubinji“ in sicer zase in za rodbino z dvema kronama: gg. Lev Bloudek, Anton Ditrich, Ljudevit Ditrich, Gustav Omahen, Gregor Pikel, dr. Dragotin Treo, Leopold Žužek in Miroslav Vičič; zase z dvema kronama: gg. Anton Mladič in Ribard Šeber; z jedno kromo pa: gg. Anton Albert, Fran Arko, Andrej Baraga, Lorenc Balanč, Anton Berné, Franc Bežjak, Anton Bolé, Rihardo Debeljak, Ljudevit Fettich Frankhem, Emil pl. Garzaroli, Ferdo Gaspari, Alojzij Gorjup, Oton Grebenc, Fran Gross, učitelj v Matenji vasi, Ignacij Ileršič, Ignacij Janc, Fran Jurca, Pavel Jurca, J. Klarman, Jernej Kogej, Dr. Julij Kotzmuth, Anton Kovač, Peter Kraigher, Ivan Krainer, Miroslav Kranjc, Franc Kuttin, Ivan Lavrič, Fran Lenassi, Fran Mavrič, Jakob Mlavec, dr. Oton Papež, Fran Paternost, Matja Petrič, dr. Matej Pikelj, dr. Ivan Ponešek, Stefan Primožič, Fran Remic, Jan Ružička, H. Šeber,

Jakob Škubic, Ivan Smolič, Franc Smrdel, Franc Staré, Makso Šeber, Anton Švigelj, Ivan Thuma, Anton Vodopivec in J. Zukrajček. — V Kranju so se odkupile od ženske podružnice sv. Cirila in Metoda, gospe in gospči: Chrobath Marija, Dokler Ana, Florian Terezija, Globočnik Marija, Hlebš Franja, Hubad Ivana, Jager Milka, Jugovic Ana, Jugovic Franja, Keršič Marija, Killer Marija st., Killer Marija ml., Konc Terezija, Korošec Marija, Korun Cecilija, Krener Leopoldina, Kreuzberger Eliza, Krisper Josipina, Lampe Marija, Lavrenčič Marija, Likozar Marija, Majdič Matilda, Majdič Ivana, Mayr Ana, Mayr Marija, Matajc Eliza, Miklavčič Janja, Novak Antonija, Omersa Ana, Omersa Ivana, Omersa Josipina, Pavšlar Helena, Pezdíč Amalija, Pirc Katarina, Pirc Marija, Pirc Olga, Polak Marija, Poppo Josipina, Rakovec Marija st., Rakovec Marija ml., Sajovic Ivana, Sajovic Anuša, Sajovic Karla, Sajovic Pavla, Scarla Gabrijela, Sirc Magdalena, Steinbauer Marija, Šavnik Leopoldina, Šavnik Marija, Šavnik Mici, Šavnik Olga, Slamberger Katinka, Štempihar Ana, Šumi Marija, Štritoč Viktorija, Ullrich Radivojka. — Od podružničarjev moške podružnice Ciril-Metodove družbe oziroma tudi društvenikov „Narodne čitalnice v Kranju“ odkupili so se v korist Ciril-Metodove družbe slediči gospodje: Ach Franc, Crobath Franc, Dokler Anton, Eržen Gašper, Florian Karol, Gártner Fran, dr. Globočnik Edvard, Golob Josip, Killer Jakob, Kokalj Rudolf, Korošec Anton, dr. Korun Valentin, Krener Josip, Kreuzberger Adolf, Krisper Rajko, dr. Kušar Valentin, Lavrenčič Alojzij, Likozar Josip, Logar Josip, Majdič Janez, Majdič Janko, Majdič Josip, Majdič Vinko, Maselj Ivan, Mayr Mavrilij, Mayer Peter ml., Mayr Peter st., Novak Franc, Omersa Franc st., Orehek Anton, Pavšlar Tomo, Pečar Janko, dr. Perne Franc, Peterlin Anton, Peterlin Franc, Pezdíč Ivan, Pirc Ciril, Pogačnik Franc, Polak Ferdinand, Sajovic Ferdinand, Šavnik Karol, Širk Franc, Širk Štefan, Šavnik Edvard, Šavnik Karol, Šukovec Anton, Šlamberger Anton, dr. Štempihar V. Lenten, Štritoč Anton, dr. Tominšek Josip, Valenčič Ivan, Varl Ivan, dr. Žmave Jakob in Žumer Andrej. Nadalje so v prid iste družbe kot jubilejni dar dali po 2 kroni slediči gg.: Drukar Avgust, Majdič Vinko, Mayr Peter ml., Pavšlar Tomo, Poppo Karol, Sajovic Ferdinand, Šavnik Karol; po 1 kroni pa: Kreuzberger Adolf, Lavrenčič Alojzij, Likozar Josip, Maselj Ivan, Mayr Mavrilij, Mayr Peter st., Orehek Anton, Peterlin Anton, Peterlin Franc, Pezdíč Ivan, Pirc Ciril, Pogačnik Franc, Polak Josip, Rakovec Anton, Rakovec Ivan, Sajovic Janko, Širk Franc, Širk Štefan, Šavnik Janko, dr. Šavnik Karol, dr. Tominšek Josip, Valenčič Ivan in Žumer Andrej.

Dostavek. Po pomoti je izostala rodbina Marija Jelovšekova na Vrhniki v včerajnjem izkazu onih, kateri so se na korist družbe sv. Cirila in Metoda odkupili od novoletnih voščil. — Načelništvo.

Uredništva našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. V. P. v T. 60 K kot božično darilo. — Gospod Lev Krefl na Dunaju 10 K, nabral ob priliki promocije g. Plemlja doktorjem modrosvorja. — Skupaj 70 K. — Živeli rodoljubni darovalci in njih našledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. Kluka v Krškem 7 K nabral pri časi rujnega sampanca v družbi Prešernovih sorodnikov; darovali so: g. Vinko in gospa Berta Prešern, gg. Kluka, Zdravko, France, Tonček, Angelc, več po 1 K. — „Zavedni Slovenci in Slovenke“ so zložili v Vodnikovem hramu 5 K. — Skupaj 12 K. — Živeli darovalci in njih posnemovalci!

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbo sv. Cirila in Metoda!

Telefonična in brzojavna poročila

Gorica 28. decembra. Vlada je predlagala deželni zalog. Slovenci so bili za nujnost in javnost. Škof je odločil. V odsek so bili izbrani 4 italijanske in 3 slovenske poslance. Vsled tega je predlog pokopan.

Dunaj 28. decembra. „Neue Freie Presse“ javlja baje iz zanesljivega vira, da se vrnejo o Slovenci v goriški deželni zbor, ker so dobili pri vladi gotove obljube.

Dunaj 28. decembra. Dasi je bila povrnil v cesarja določena za četrtek, vrnili se je cesar že danes dopoldne iz Esenerza na Stajerskem, kjer je bil na lov.

Praga 28. decembra. Najvišji deželni maršal Lobkowitz je otvoril zasedanje ter našnau, da bode trajalo le prav kratko čas. Namestnik Coudenhove je sporočil dež. zboru

cesarski reskript, ki je prav tak kakoršen za druge dež. zbole. Radikalni poslanec Baxa je vskliknil po prečitanju reskripta: „Same prazne fraze!“

Budimpešta 28. decembra. Danes se je vršila tu celo vrsta dvobojev, nekaj pa se jih izvrši še tekom popoldneva.

Budimpešta 28. decembra. Danes se je vršil dvoboj med Fejervaryjem in Karolyjem na pištole. Ranjen ni bil nihče. — Poslanec Kubik in urednik „Pesti Hirlapa“ sta imela dvoboj na sablje. Kubik je dobil udarec preko prs, urednik „Pesti Hirlapa“ pa udarec po glavi. Oba opasno ranjena.

— Posl. Gajary in posl. Szemere sta imela dvoboj pod najresnejšimi pogoji. Pri prvem naskoku je bil ranjen na roki Szemere, pri drugem Gajary tudi na roko, končno pa je dobil Szemere hud udarec po roki, da se ni mogel več boriti.

Kaneja 28. decembra. Princ guverner je sprejel včeraj v daljši avdijenci vse konzule in vladne zastopnike, mej temi se je posebno dolgo bavil z avstrijskim zastopnikom.

Pariz 28. decembra. Bivši ministerski predsednik Bourgeois je imenovan poslanikom v Peterburgu.

Poslano.*)

Z ozirom na objavljeno „Poslano“ Franceta Šušteršiča, posestnika in mizarja v Vižmarjih h. št. 60 v Vašem listu z dne 13. decembra 1898. št. 285 izjavljam:

Ni res, da bi bil na grdi način osramotil imenovanega, ko nisem bil ushčal prošnje njegove, da bi s sprevodom čakal tako dolgo, da prisno velike pare, ker ni bilo tega potreba, ker so bile male pare pri rokah, in ko ga nisem mogel ushčati, ko ni več časa bilo, ker je bil sprevod ravno pred popoludansko službo božjo.

Res pa je, da ti si bil imel za čast vzeti, ker sem prišel prostovoljno dvakrat tako daleč nasproti, kakor se sploh po navadi gre.

Ni res, da sem ga pred mnogim občinstvom osramotil, ker sem to v njegovi veži in le tisoč rek, da so jo s svetimi zakramenti zamudili; res pa je to slabo znamenje, če se župniku zameri.

Ni res, da nisem pustil zvoniti.

Res pa je, da je med sprevodom z vsemi štirimi zvonovi zvonilo. Če pa cerkev ob koncu sprevoda, ko smo bili že na pokopališču, ni še parkrat potegnil, je to storil sam od tebe, ker je bil čas božje službe že nastopil, ne pa na moje povelje.

Ni res, da sem vedel, da je otrok za davico umrl.

Res pa je, da je na mrliskem listu zapisano, da je umrl za bojstvo, in mrliski oglednik pravi, da mu je g. Šušteršič sam tako rekel, in s tem spravil v nevarnost šolsko mladino, ki je šla za pogrebom, in matični urad v pomoto napačnega opisa bolezni; ker se mrlič ni precej prenesel v mrtvašnico, ampak je čakal slovesnega pogreba.

Daje ni res, da sta orožnik in mrliski oglednik otroka prekopala.

Res pa je, da ni bil precej pokopan, ker je bil že nastopil čas božje službe.

Po dokončani službi božje sem mislil otroka brž pokopati, ko izvem, prišedši iz cerkve, da ima sodnijska komisija priti otroka pregledat.

Ni res, da je bil on preskrbel komisijo.

Res pa je, da mi je orožnik, ki je pritekel komisijo napovedat, pravil, kako je g. Šušteršič poizvedoval od njega, kdo je to komisijo naznani.

V župnišču v Šent Vidu nad Ljubljano
dne 24. decembra 1898.

Gregor Malovrh
župnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in obratitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštнем povzetji razpoložila ta prasek vsake dan lekar A. MOLL, o. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJU, Tuchlauben 9. V lekarjanu na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, saznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljice se ne pošije naravnost. 1 (5-18)

Iz uradnega lista.

Inovilne ali eksekutivne države: Posestvo vlož. štev. 72 in 73, kat. obč. Rudnik cenjeno 400 gld. in 250 gld., dne 29. decembra v Ljubljani.

Posestvo vlož. štev. 49—53, kat. obč. Stari trg, cenjeno 640 gld., dne 30. decembra v Črnomlju.

Umri si so v Ljubljani:

V deželni bolnicici:
Dne 23. decembra: Peter Starina, delavec, 42 let, uteklina močgan.

Dne 24. decembra: Ivan Mele, hlapec, 60 let, plučni emfizem.

(2021)

Rodbina Pirnat.

Tustan, dne 27. grudna 1898.

(2021)

Rodbina Pirnat.

Komi

Specijalni dober prodajalec, postaven, se vzprejme.
Naslov pove upravnštvo „Slov. Nar.“. 1977-8

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, rumu in konjaka!
Nepotrebno iskati! (1828-27)

Kavčič & Lilleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	gld. 1-
1 steklenica prstnega Jamaika rumu	" 0.50
1 deka prstnega Pecco Souchong-čaja	" 0.05
1 puščica prave angleške carske melanže	" 0.50
1 steklenica prstnega finega konjaka	" 1.40

Brez tekme!

Cognac Julien

ki ga je preiskovalni zavod za živila in za vžitna sredstva na Dunaji preiskal in kot pristen vinski destilat priznal priporoča firma

KHAM & MURNIK

Izvirni certifikat je vsakomur na vpogled v naši prodajalnici. (1997-2)

Št. 1204.

(1996-2)

Služba distriktnega zdravnika

v trgu Braslovškem odda se po visokem deželnem odboru v Gradeu z letno nagrado po 676 gld. v katere je zapovedana okrajna pavšalna na grada po 220 gld. s pogojem, da mora zdravnik občinske revje zdraviti in jim podajati potrebna zdravila, ne da bi za vsi to vrhu omenjene pavšalne nagrade smel zahtevati še kakšno posebno plačilo iz okrajne blagajnice.

Prošnje z dokazom znanja slovenščine in nemščine in z ostalimi po § 15. postave z dat. 23. junija 1892, št. 35 dež. zak., zahtevanimi dokazili vložiti je

do 1. svečana 1899

pri odboru zdravskega distrikta v Braslovčah.

Odbor zdravskega distrikta v Braslovčah

dan 21. grudna 1898.

Načelnik: L. Plaskan.

Krasna
novodelna
darila!
in skladne
koledarje!
priporoča

L. Schwentnerjeva

knjigarna in trgovina
z muzikalijami in umetninami.

Ljubljana, Dvorski trg 3.

RESTAVRACIJA „NARODNI DOM“

Slavnemu občinstvu uljudno nazujam, da budem točil od šetrka,
dne 22. t. m. naprej

originalno plzensko pivo
iz zadružne pivovarne v Plznu
v restavraciji „Narodnega doma“
kakor v moji

kavarni v „Filipovem dvorcu“

ter zagotavljam najboljšo in najtočnejšo postrežbo.

Ker je pivo občezano najbolje, upam prijaznega obiska ter ostajam,
priporočujem se z odličnim spoštovanjem
(1974-4) Ivan Mayr.

ORIGINALNO PLZENSKO PIVO

KAVARNA „FILIPOV DVOREC“

V trgu Radeče pri Zidanem mostu
v lepem kraju se proda

hiša (vila)

z 10 orali zemljišča, gozdov, njiv, travnikov i. t. d.
Stanovanje je posebno pripravno za uradnika v
pokoji.

Natančnejša pojasnila sa izvedo pri županu
g. Franu Juvaručiu v Radečah. (2012-1)

Naznanilo.

Ujedno naznanava slav. občinstvu, da
prevzameva z novim letom dobro znano

gostilno „Šarc“

na Sv. Petra cesti št. 16

na svoj račun ter bodeva točla vedno svež
Koslerjevo marcno pivo in dolenska ter
Istrijska vina. Skrbela bodeva tudi vedno
za mrzla in gorka okusna jedila.

Priporočava se osobito za naročila na obed in večerjo.

Zagotavljava, da bodeva skušala svoje p. n.
goste v vsakem oziru zadovoljiti in se priporočava
v obilen obisk z velespoštovanjem

(2025-1) Josip in Marija Hutter.

Poslano.

Najpriročnejši in zanesljivi opominjač
dneva je in bo

Skladni koledar.

Imam v zalogi za leto 1899 lepega slovenskega po 60 kr.,
s pošto po 65 kr.

J. Bonac, Ljubljana.

Pozor!

Najfinejša namizna vina

iz c. kr. dvor. velikih kletij na Dunaju
kakor tudi (2024-1)

najfinejši cognac

iz c. kr. dvor. destiliterije Pfann & C. v Reki
se dobivajo

v konditoriji Rudolfa Kirbisch-a

v Ljubljani, Kongresni trg št. 8.

Ravnokar izšla sta:

Stenski koledar

cena 25 kr., po pošti 28 kr

Skladni koledar

v 7 raznih finih izvršbah, cena 60 kr., po pošti 65 kr.
ter jih toplo priporoča domača tvrdka

Josip Petrič-a

trgovina s papirjem itd. v Ljubljani.

Št. 44 637.

(2026-1)

Razglas.

Pri mestnem magistratu ste izpraznjeni

dve babiški službi

z letno plačjo 100 gld.

Prošnje, katere je tukaj vložiti do 10. januvarja 1899. I.,
je opremiti s spričevalom o sposobnosti, o znanju slovenskega jezika ter s
krstnim listom.

Natančnejši podatki o delokrogu mestnih babic se poizvedo v mestnem
fiziku ob uradnih urah,

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 20. decembra 1898.

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani. Dvorni trg št. 1

naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v
izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, potem letnike
in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse
one knjige, ki so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“.

Ta knjige so:

Josipa Jurčiča zbrane spisi, zvezek I. do XI., broširani à 60 kr., ele-
gantno vezani à 1 gld.

„Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI., broširani à 3 gld., vezani v
Bonačeve platnice à 4 gld. 20 kr.; — letniki VII. in VIII., broširani à
4 gld., vezani v Bonačeve platnice à 5 gld. 20 kr.;

— letniki od IX. do XVIII., broširani à 4 gld. 60 kr., vezani v Bonačeve
platnice à 5 gld. 20 kr.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan à 5 gld. 80 kr.

Zarnikovi zbrane spisi. I. zvezek, broširani à 60 kr.

Dr. Nevesek: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Turenjev: Otoči in sinovi. Roman, broširani à 50 kr.

— Štiri novele, broš. à 20 kr.

L. Schwentner sprejema in oskrbuje naročila na vse

modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Beneš-Třebízky: Blodne duše.
Roman, broširani à 70 kr.

LeFebvre: Pariz v Ameriki, bro-
širan à 50 kr.

Stat nominis umbra: Časnikar-
stvo in naši časniki, broširano
à 40 kr.

Tolstoj: Knez Serebrjan. Roman
broširani à 70 kr.

— Dva romana, broširano à 70 kr.

Jelinek: Ukrajinske dume, Povest,
broš. à 15 kr.

Halévy: Dnevnik, broširani à 15 kr.

— Razne pripovedke, broširane
à 40 kr.

— Dve povesti, broš. à 25 kr.

Theuriet: Undina. Povest, broš.
à 20 kr.

Souvestre: Vilenski brodnik.
Povest, broš. à 15 kr.

Jurič: Listki, broš. à 15 kr.

— Gregorčičevim kritikom, broš.
à 80 kr.

Avtstrijski patrijot: „Partei-
wesen der Slaven“, broširano
à 50 kr.

13